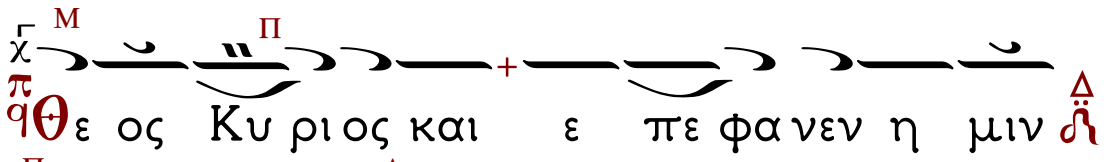

26-01-2022

ΟΡΘΡΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

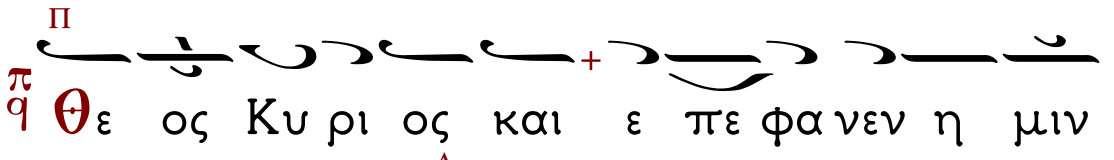
† Ξενοφώντος ὁσίου καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ († 5' αἰ.)

ᾠχος 4 Πα

 Θεος Κυριος και ε πεφανεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα
 τι Κυ ρι ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

 Θεος Κυριος και ε πεφανεν η μιν
 ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος εν ο
 νο μα τι Κυ ρι ου

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος ὁ Πά

^π
^χ
^π
^γ
 ὦ σον Κυ ρι ε τον λα ον σου
 και ευ λο γη σον την κληρο νο μι αν σου
^π
^γ
 νι κας τοις βα σι λε ευ σι κα τα βαρ
 βα α ρων δω ρου με νος και το σον φυ
 λα ατ των δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
 τε ευ μα

Δόξα... (Τὸ ὡς ἄνω)

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ εἰς τὸ Θεός Κύριος.

^π
^χ
^π
^γ
 Ο ι την σην προ στα σι αν κε κτη με νοι Α
 χραν τε και ταις σαις ι κε σι ι αις των δει
 νω ων εκ λυ τρου με νοι τω σταυ ρω του υι ου

σου εν παντι φρουρου με νοι ^πκα τα χρε ος
σε πααντες ^Δευ σε βως μεγαλυ νο με ⁷ε εν ^π

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ.

Μετὰ τὴν α΄ Σπυχολογίαν

Καθίσματα Σταυρώσιμα

Ἦχος λ̣ π̣, Βοῦ —

Μόνον ἐπάγη τὸ ξύλον, Χριστὲ τοῦ Σταυροῦ σου, τὰ θεμέλια ἐσαλεύθησαν, τοῦ θανάτου Κύριε· ὃν γὰρ κατέπιε πόθῳ ὁ ἄδης, ἀπέλυσε τρόμῳ· Ἐδειξας ἡμῖν τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε, καὶ δοξολογοῦμέν σε Υἱὲ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς.

 Μόνον ε πα α γη το ξυ λον Χρι στε
 του ου Σταυ ρου σου τα θε με λι α ε σα
 λευ θη σαν του θα να του Κυ ρι ε ον γαρ κα
 τε πι ε πο θω ω ο Α δης α πε λυ σε
 τρο ο ο μω ε δει ζας η μιν το σω τη ρι ον
 σου Α α γι ε και δο ζο λο γου μεν σε
 Υι ε Θε ου ε λε η σον η μας

Στιχ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι.

Κύριε, κατέκρινάν σε Ἰουδαῖοι θανάτῳ, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων, οἱ τὴν Ἐρυθρὰν ῥάβδῳ πεζεύσαντες, Σταυρῷ σε προσήλωσαν, καὶ οἱ ἐκ πέτρας μέλι θηλάσαντες, χολὴν σοι προσήνεγκαν, ἀλλ' ἐκὼν ὑπέμεινας, ἵνα ἡμᾶς ἐλευθερώσης, τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, Κύριε δόξα σοι.

Κυρι ε κα τε κρι ναν σε Ι ου δαι
 οι οι θα να τω την ζω ην τω ων α παν των
 οι την Ε ρυ θραν ρα βδω πε ζευ σαν τες σταυ
 ρω σε προ ση λω σαν και οι εκ πε ε ε
 τρας με λι θη λα σαν τες χο λη η ην σοι
 προ ση νεγ καν αλλ ε κων υ πε μει νας ι να

η μας ε λε ευ θε ρω σης της δου λει ας του
 εχ θρου Κυ ρι ε δο ο ζα σοι οι

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἡ σὲ κυήσασα Χριστέ, ἀειπάρθενος Κόρη,
 ἐν τῷ Σταυρῷ σὲ δι' ἡμᾶς, ὑψωθέντα ὀρώσα,
 ἐτέτρωτο λύπης ῥομφαία τὴν ψυχὴν, καὶ ἔκλαιε
 θρηνωδοῦσα μητρικῶς. Αὐτῆς ταῖς
 παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε τοῦ ἐλέους.

Ἡ σε κυ η σα σα Χρι στε α ει παρ
 θε νος Κο ο ο ρη εν τω σταυ ρω σε δι η
 μας υ ψω θεν τα ο ρω σα ε τε τρω το
 λυ πης ρομφαι α την ψυ χην και εκλαι αι ε
 θρη νω δου σα μη τρι κως Αυ της ταις πα
 ρα κλη σε σιν ε λε η σον η μας Κυ ρι ε του

ου ε λεους

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα

Σήμερον τὸ προφητικὸν πεπλήρωται λόγιον·
ἰδοὺ γὰρ προσκυνοῦμεν εἰς τὸν τόπον, οὓ
ἔστησαν οἱ πόδες σου Κύριε, καὶ ξύλου
σωτηρίας γευσάμενοι, τῶν ἐξ ἁμαρτίας παθῶν
ἐλευθερίας ἐτύχομεν, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,
μόνε φιλάνθρωπε.

 Ση με ρον το Προ φη τι κον πε πλη ρω
 ται λο γι ον ἰ δου γαρ προ σκυ νου μεν εις
 τον το πον ου ε στη σαν οι πο ο δεσ σου Κυ ρι
 ε και ξυ λου σω τη ρι ας γευ σα με νοι
 των εξ α μαρ τι ας κα κων ε λευ θε ρι ας ε
 τυ χο μεν πρε σβει αις της Θε ο το κου μο ο

νε φι λαν θρω πε ε 6 Δ

Στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Ὁ Σταυρός σου Κύριε ἡγίασται· ἐν αὐτῷ
γὰρ γίνονται ἰάματα, τοῖς ἀσθενοῦσιν ἐν
ἁμαρτίαις, δι' αὐτοῦ σοι προσπίπτομεν.
Ἐλέησον ἡμᾶς.

 Σταυ ρος σου Κυ ρι ε η γι α σται

6. εν αυτω γαρ γινονται ιαματα Δ.

τοῖς ἀσθενουσίνεν ἀμαρτίαις διὰ

του σοι προ σπι πτο μεν ε λε η σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον

Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Ἐν ξύλῳ βλέπουσα νεκρόν, κρεμάμενον ἡ Παρθένος Θεόν, ὃν ἔτεκε σαρκί, θρηνωδοῦσα ἔβόα· Τὴν ἄφατον μακροθυμίαν σου, Υἱὲ ἐκπλήττομαι, πῶς ὥς κατάκριτον Σταυρῷ, προσήλωσαν οἱ ἄνομοι, τὸν δίκαιον Κριτὴν, καὶ

μόνον σε Δεσπότην.

Μετὰ τὴν γ' Σπυχολογίαν
Καθίσματα Σταυρώσιμα
Ἑλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθὴ

Τὸ ξύλον ἤνεγκε φθοράν, ἐν Ἑδὲμ τῷ Γενάρχη. Σταυροῦ δὲ ξύλον τὴν ζωὴν, ἤνθησεν ἐν Κρανίῳ· πεπάτῃται καὶ γὰρ κακία τοῦ ἐχθροῦ, ἡλέηται τῇ προσηλώσει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εὔρε τὸν Παράδεισον, κραυγάζων ὁ Ἀδάμ. Ὡ ξύλον εὐλογημένον!

Μαρτυρικὸν

Στιχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αθλητικὸν ἀγῶνα ὑπομείναντες οἱ Ἅγιοι, καὶ τὰ βραβεῖα τῆς νίκης παρὰ σοῦ κομισάμενοι, κατήργησαν τὰς ἐπινοίας τῶν παρανόμων, ἐδέξαντο τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας. Δι' αὐτῶν ὁ Θεὸς δυσωπούμενος, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ⲭ^Β ⲁⲗⲗⲏ ⲧⲓ ⲕⲟⲛ ⲁ ⲓⲱ ⲛⲁ ⲩ ⲡⲟ ⲙⲉ ⲓⲱ ⲛⲁ
ⲧⲉⲥ ⲟⲓ Ⲁ ⲓ ⲓ ⲟⲓ ⲁⲓ ⲧⲁ ⲃⲣⲁ ⲃⲉⲓ ⲁ ⲧⲓ ⲥ ⲛⲓ ⲕⲓⲥ ⲡⲁ

ρα σου κο μι σα με νοι ^{6.} κα τηρ γη σαν τας
 ε πι νοι οι ας των πα ρα νο μων ^{6.} ε δε
 ζαν το τους στε φα α νους της α φθαρ σι ας ^{6.}
 δι αυ των ο Θε ος δυ σω που με νος δω ρη
 σαι η μιν το με γα ε λε ο ος ^{6.}

Δόξα... Καὶ νῦν...

Σταυροθεοτοκίον

Θεοτόκε Παρθένε, ἰκέτευε τὸν Υἱόν σου, τὸν
 ἐκουσίως προσπαγέντα ἐν Σταυρῷ, καὶ τὸν
 κόσμον ἐκ πλάνης ἐλευθερώσαντα, Χριστὸν τὸν
 Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἐλεῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θε ο το κε Παρ θε νε ι κε τευ ε
 το ον Υι ον σου ^{6.} τον ε κου σι ως προσπα γεν
 τα εν Σταυ ρω ^{6.} και τον κο σμον εκ πλα α νης ε

λευ θε ρω σαν τα Χρι στο ο ον τον Θε ον
ημων του ε λε ησαι τας ψυ χα ας η μω
ων

Ἀναγινώσκεται Ὁ Ν΄ ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΗΣ ΗΧΟΣ ΠΛ. Β'

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραώ, καθορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡτὰς παλάμας ἀπλώσας ἐπὶ Σταυροῦ, ἡγκαλίσω Δέσποτα, ἀπωσθέντας τοὺς βροτούς, καὶ τῷ σῷ προσήγαγες Πατρί, ὡς Υἱὸς ἀγαπητός, καὶ ὁμοούσιος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡσπερ ἀμνὸς ἀνηρτήθη ἐπὶ Σταυροῦ, τὸ σὸν Λόγε πρόβατον, ἐκζητῶν τὸ πλανηθέν, καὶ εὐρῶν συνέταξας αὐτό, ἀπλανέσιν Ἰησοῦ, δόξα τῷ κράτει σου.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἰνα ἀπάθειαν πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, προξενήσης Δέσποτα, πάθος φέρεις ἐν Σταυρῷ, καὶ ὁρῶσα σείεται ἡ γῆ, θρηνωδοῦσα μητρικῶς, ἐβόας Δέσποινα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἡπείρῳ πεζεύσας

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐκ πονηρᾶς συμβουλίας τοῦ δυσμενοῦς, ἡ προμήτωρ θάνατον, ἐπεισῆξεν ἀλλ' αὐτή, τὴν ζωὴν κυήσασα Ἀγνή, νεκρωθέντας τῇ φθορᾷ, ἡμᾶς ἐζώσας. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ λογισμοῖς ὀλισθαίνων καὶ μολυσμοῖς, σαρκικοῖς σπιλούμενος, ἐπὶ σὲ τὴν καθαρὰν, ἀληθῶς καὶ ἄσπιλον Ἀγνήν, καταφεύγω. Βοηθός, γενοῦ τῷ δούλῳ σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τῆς καρδίας μου πάθη τὰ χαλεπά, Θεοτόκε ἴασαι, τῶν ἀστάτων λογισμῶν, τὸ δεινὸν κλυδώνιον τῇ σῇ, μεσιτείᾳ πρὸς Θεόν, κόπασον Δέσποινα.

Κανόνας τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ α΄

Ἦχος β΄ «Δεῦτε λαοί.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ξύλου ζωῆς, καὶ Παραδείσου τῆς ὄντως
τροφῆς, πανοικεσία Πάνσοφοι, νῦν
ἀπολαύοντες, τοὺς ὑμᾶς εὐφημοῦντας,
πρεσβεύσατε σωθῆναι, πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν ἐντολῶν σου βαδίζων
θερμῶς, ὁ σὸς ἰκέτης Δέσποτα, μονὰς κατέλαβε,
καταλλήλους τῷ πόθῳ, ζωῆς τῆς αἰωνίου
ἐπιλαβόμενος.

Δόξα...

Νέαν σκηνήν, Ἀβραμιαίαν σὺ ἔδειξας, τὴν
σὴν οἰκίαν ἅπασι· διὸ θεσπέσιε, Ἀβραὰμ ἐν τοῖς
κόλποις, ἀξίως καὶ δικαίως ἐπαναπέπαυσαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὅλος ἐν σοί, κατασκηνώσας Πανάμωμε,
ὅλον ἐμὲ τὸν ἄνθρωπον, ἀνεμορφώσατο, ἐκ
Πατρὸς ἐκλάμψας, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
Λόγος ὁ ἀναρχος.

Κανὼν Σταυρώσιμος,
Ὡδὴ γ' Ἦχος πλ. β'
Ὁ Εἰρμός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, καὶ στερεώσας αὐτούς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σταυρὸς ἐπήγνυτο ἐν γῇ, καὶ κατέστραπτο πλάνη, καὶ ἐσείετο κτίσις, καὶ καρδίαι τῶν βροτῶν σεσαλευμέναι ἐχθροῦ, ἐπηρεΐα πίστιν ὑπεδέχοντο.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μανεῖς ὁ ἄδικος λαός, σὲ τὸν δίκαιον μόνον, κατακρίνει θανάτῳ, δικαιοῦντα τοὺς βροτούς, καὶ ἐξ ἀδίκου χειρός, τοῦ δολίου τούτους ἐξαιρούμενον.

Σταυροθεοτοκίον

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡραῖον κάλλει σὲ Υἱέ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, ἐν τῷ τίκτειν ἐπέγνων, καὶ πῶς σταυρούμενος νῦν, κάλλος οὐκ ἔχεις Χριστέ; ἡ Παρθένος ἔλεγε δακρύνουσα.

Κανὼν τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου,
Ἦχος πλ. β'.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ...

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ μόνος φύσει συμπαθής, ὁ τὸ αἷμά σου
Λόγε, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, δι' ἐμὲ ἐπὶ
Σταυροῦ, κενώσας διὰ τῆς σέ, κυησάσης
οἴκτειρον καὶ σῶσόν με. (Δίς)

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ναὸς γενόμενος Θεοῦ, τῇ θεογενεσίᾳ
ἐκουσίως εἰς πάθη, ὠλίσθησα χαλεπά· διό σε
Θεοῦ Ναέ, ἱκετεύω, Δέσποινα βοήθει μοι.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παστὰς Κυρίου ἐκλεκτή, οὐρανίου
παστάδος, ποιήσον κληρονόμον, τὸν τῇ θείᾳ
σκέπη σου, ὡς ἐν παστάδι σεπτῇ, καθ' ἐκάστην,
πόθω σε γεραίροντα.

Κανόνας τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ γ'

Ἦχος β' «὘ν πέτρα μὲ

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Φανοτάταις ἀξίαις τετιμημένος, φωτοφόρῳ διέπρεψας πολιτεία· τὴν προᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, βοῶν ἀνέδειξας. Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Ὅσιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὡς πάντων οἰκονόμος προβεβλημένος, τὴν πάντων ἐπιμέλειαν ἀνεδείξω, τοῖς χρήζουσι τὸν πλοῦτόν σου διανέμων, ὑποδεχόμενος, φιλοφρονούμενος, Μοναζόντων τάγματα, Πάτερ Ὅσιε.

Δόξα...

Νομίμοις ἐκτρέφόμενος τοῦ Δεσπότη, ἐν νόμῳ καὶ παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ, Κυρίου ἐξεπαίδευσας σοῦ τοὺς παῖδας, κράζων θεσπέσιε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτόκον

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον, Μαρίαν τῶν Ἀγίων ἁγιωτέραν, τὴν ὄντως ἀπειρόγαμον Θεοτόκον, δεῦτε ὑμνήσωμεν

πιστοί, κραυγάζοντες· Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε,
χαῖρε Δέσποινα.

Ὡδὴ γ', τοῦ Μηναίου

Ὁ Εἰρμός . Ἦχος β'

Ἐν πέτρα με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε».

Ἦχος Πά

Ἐν πετρά με τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς μου·
ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ ψάλλειν·
Οὐκ ἔστιν Ἄγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος, πλήν σου Κύριε·

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότου ἐπαγρυπνῶν, ἐφ' ὁμοίοις τε τρόποις παῖδας τοὺς σούς, ῥυθμίζων Μακάριε, Ξενοφῶν καὶ τὴν σύζυγον, σὺν αὐτοῖς τὰ ἄνω, κληροῦσαι βασίλεια, πειρασμῶν παντοίων, λιπὼν τὸ κλυδώνιον· ὅθεν εὐφημοῦμεν, εὐσεβῶς ὑμᾶς πάντας, καὶ πόθῳ γεραίρομεν καὶ πιστῶς ἀνακράζομεν, θεοφόροι πανόλβιοι, πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Σταυροθεοτοκίον*

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ, Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Ὡδὴ στίχ. τοῦ Μηναίου
Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμὸς

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
ἀνάγαγε.

Ἦχος Πά

Ἐν αβυσσω πταισμάτων κυκλούμε
νος τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγ
χνίας σου ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον ἐκ
φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε

Κοντάκιον

Ἦχος δ'

Ἐπεφάνης σήμερον

Τὴν τοῦ βίου θάλασσαν διεκφυγόντες,
Ξενοφῶν ὁ δίκαιος, σὺν τῇ συζύγῳ τῇ σεπτῇ, ἐν
οὐρανοῖς συνευφραίνονται, μετὰ τῶν τέκνων,
Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ὁ Οἶκος

Ξένην ὁδὸν θεοπρεπῶς, Ξενοφῶν διοδεύσας,
μετὰ καὶ τῆς συζύγου ἐλάθετε τὴν φύσιν, ὥσπερ
ἄσώματοι σαφῶς ἐν τῇ γῇ ὀφθέντες· διὸ καὶ
πύλαι ἡμῖν οὐράνιαι ἠνοίγησαν, καὶ μετὰ τῶν
Ἀγγέλων χορεύετε, ὥς τοῦ ἀμπελῶνος
γεγονότες τοῦ Κυρίου ἐργάται, μετὰ καὶ τῶν
τέκνων. Αἰνεῖτε οὖν Χριστόν, δωρήσασθαι
αἵγλην φωτισμοῦ ταῖς ζοφεραῖς ἡμῶν καρδίαις,
μνήμην ὑμῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον, τὸν
στεφοδότην Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῇ ΚΣΤ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ
Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ξενοφώντος καὶ τῆς
συμβίου αὐτοῦ Μαρίας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ
Ἀρκαδίου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι

Καὶ γῆν λιπόντας, τοὺς περὶ Ξενοφῶντα,
Ἀβραᾶ ξενίζω τοῦ λόγου πανδαισία.

Παισὶν ἅμ' ἡδ' ἀλόχῳ Ξενοφῶν θάνεν εἰκάδι
ἕκτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ μεγάλου
σεισμοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Συμεών, τοῦ ἐπιλεγομένου Παλαιοῦ.

Στίχοι

Τὸν χοῦν παλαιῆ Συμεὼν ἀπεξύσω,
Ἐχθροῦ παλαιοῦ λεπτύνας εἰς χοῦν κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἀγίων
Μαρτύρων Ἀνανίου πρεσβυτέρου καὶ Πέτρου
δεσμοφύλακος καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς ἑπτὰ
στρατιωτῶν.

Στίχοι

Πέτρος σὺν ἑπτὰ τὴν θάλασσαν εἰσέδου,
Οἷς Ἀνανίας ἡδέως συνεισέδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ Ὁσιος Ἀμωνᾶς ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχοι

Ζωῆς Ἀμωνᾶς νῆμα πληρώσας ἅπαν,
Ζωὴν ἐφεῦρεν, οὔποτε πληρουμένην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Γαβριὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Νόων πρωτοστάτῃ,
Καὶ Γαβριὴλ ἴστησι Χριστὸς τὸν νέον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι δύο Μάρτυρες, οἱ ἐν Φρυγίᾳ, τυπτόμενοι τελειοῦνται.

Στίχοι

Βάκλοις ἀθληταὶ τραυματισθέντες δύο,
Στεφθέντες εὖρον τὴν συνούλωσιν τάχει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ἡ', τοῦ μηναίου

Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμὸς

Στίχ. **Λ**ινοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

Κάμιнос ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τὰς
ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς
Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς
δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα τὸν Κύριον.

Ἦχος Πᾶ
 Κα μι νος πο τε πυ ρος εν

Βα βυ λω ω νι ^πτας ε νε ρ γει ας δι ε με ρι
ζε τω θει ω προ στα γ μα τι ^πτους Χαλ δαι ους
κα τα φλε γου σα τους δε πι στους δρο σι ζου σα
ψα λλον τας ^πΕυ λο γει τε παν τα τα ερ γα
Κυ ρι ι ου τον Κυ ρι ο ^χο ον ^π

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός...

Τιμιωτέρα εἰς ἦχο β'

Ἦχος Β' Παύ

Ἰ
 Δ
 ρ
 Π
 Μ
 ε γ α λ υ ν ε ι η ψ υ χ η μ ο υ τ ο ν Κ υ
 ρ ι ο ν κ α ι η γ α λ λ ι α σ ε τ ο π ν ε υ μ α μ ο υ
 Ἰ
 Δ
 ρ
 ε π ι τ ω Θ ε ω ω τ ω σ ω τ η ρ ι μ ο υ
 Μ
 Π
 Τ
 η ν Τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ε ι μ
 και εν δο ξο τε ρ α ν α σ υ γ κ ρ ι ι τ ω σ τ ω ν Σ ε
 ρ α φ ε ι μ τ η ν α δι α φ θ ο ρ ω σ Θ ε ο ν Λ ο γ ο
 ο ν τ ε κ ο υ σ α ν τ η ν ο ν τ ω σ Θ ε ο τ ο κ ο ν
 σε ε μ ε γ α λ υ ν ο μ ε ν
 Ἰ
 Δ
 ρ
 Π
 Ο
 τι ε π ε β λ ε ψ ε ν ε π ι τ η ν τ α
 π ρ ο σ ο φ ρ ο ν τ η ς δ ο υ λ η ς α υ τ ο υ Ἰ
 Δ
 ρ
 ι δ ο υ γ α ρ

α πο του νυν ρμα κα ρι ου σι με πα ασαι

αι γε νε αι

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι ι τως των Σε

ρα φειμ την α δι α φ θο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον

σε ε με γα λυ νο μεν

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει

α ο δυ να τος και α γι ον το ο νο

μα αυ του και το ε λε ος αυ του εις γε

νε αν και γε νε αν τοις φο βου με νοις αυ τον

Π
 Ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν
 Ἐ ποι η σε κρα τος εν βρα χι ο
 νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε ρη
 φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των

Π
 Ἦν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ζο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυ νομεν

Κα θει λε δυ να στας α πο θρονων

και υ ψω σε τα πει νου ους πει νων τας

ε νε πλη σεν α γα θων και πλου τουν τας ε

ξα πε στει λε κενους

την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ

και εν δο ξο τε ραν α συ γ κρι ι τως των Σε

ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο

ον τε κουσαν την ον τως Θε ο το κον +

σε ε μεγαλυ νομεν

Ἀν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος
 αυ του μνη σθη ναι ε λε ους κα θως ε
 λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων τω
 Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του ε ως αι
 ω ω νος
 Ήν Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ
 και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι ι τως των Σε
 ρα φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γο
 ον τε κου σαν την ον τως Θε ο το κον
 σε ε μεγα λυ νο μεν

Ὡδὴ θ', τοῦ Ὁσίου

Ἦχος β'

Ὁ Εἰρμός

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,
σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ
ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ
ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον
μεγαλύνομεν.

Ἦχος Πά

Ἄ να αρχου γεν νη το ρος Υι ος Θε
ος και Κυ ριος σα ρ κω θεις εκ Πα ρ θε νου η
μιν ε πε φανε τα ε σκο τι σμε να φω
τι ι σαι συ να γα γειν τα ε σκο ρ πι σμε ε
να δι ο την πα νυ μνη τον Θε ο το κον με
γα λυ νο μεν

Ἦχος Πά

ἄ ξι ον ε σ τιν ως α λη θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το κον την α ει μα
 κα ρι στον και πα να μω μη τον και μη τε
 ρα του Θε ου η μων την τι μι ω τε ραν
 των Χε ρου βιμ και εν δο κο τε ρα να συ γ κρι
 ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι α φ θο ο ρως
 Θε ον Λο γο ον τε κου σαν την ον τως Θε ο
 το κον σε ε με γα λυ νο με ε εν

Ἐξαποστειλάριον

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, τοῖς πένησι
θεαρέστως, καὶ παροικῶν ὠκειώθης, ὃ Ξενοφῶν
τῷ Κυρίῳ ὃν δυσώπει παμμάκαρ, παθῶν ἡμᾶς
ἐξελέσθαι.

Θεοτοκίον

Τὰς στρατιάς τῶν Ἀγγέλων, καὶ τῶν ἁγίων
τους χορούς, ὑπερανέστηκεν ὄντως, τὰ μεγαλεῖά
σου Ἀγνή· διὸ Χριστὸν ἐκδυσώπει, ὑπὲρ λαοῦ
ἐπταικότος.

ΑΙΝΟΙ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148)

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἐστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ' (149)

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἵνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιášθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Ἀινεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιášονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Ἀὶ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,

ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΝ' (150)

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ .

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλλαλαγμοῦ, Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ὁ προεστώς:

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Ἀναγνώστης χῦμα τό:

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Υμνοῦμεν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα. Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ διάκονος:

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ

τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὁτι Θεός ἐλέους, οἰκτιρμῶν, καὶ

φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός: Καὶ τῷ πνεύματί σου.

ὁ διάκονος: Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός: Ὁρί, Κύριε.

Ὁ Ἱερεύς: Τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας.....

Ὁ Ἱερεύς: Ὁν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός: Ἀμήν.

Καὶ ἀρχόμεθα ψάλλειν τὰ Ἀπόσπινχα τῶν Αἰνῶν.

Σταυρώσιμα

Ἀπόσπῃχα τῶν Αἰνῶν Σταυρώσιμα

$$\tau_{\text{H}\chi\text{os}} \approx \frac{\lambda}{\pi} \approx \frac{1}{\omega} \approx \Delta t$$

Ἐν τῷ Σταυρῷ τὴν ἐλπίδα κέκτημαι, καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενος βοῶ· Φιλάνθρωπε Κύριε, τὴν ἀλαζονείαν κατὰβαλε, τῶν μὴ ὁμολογούντων σε, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

^ⲁⲉⲛ ⲧⲱ ⲥⲧⲁⲩ ⲣⲱ ⲱ ⲧⲏⲛ ⲉⲗ ⲡⲓ ⲃⲁ ⲕⲉ ⲕⲧⲏ
 ⲙⲁⲓ ⲕⲁⲓ ⲉⲛ ⲁⲩ ⲧⲱ ⲕⲁⲩ ⲭⲱ ⲙⲉ ⲛⲟⲥ ⲃⲟ ⲱ ⲡⲓ
 ⲗⲁ ⲁ ⲁⲛ ⲑⲣⲱ ⲡⲉ ⲕⲩ ⲣⲓ ⲉ ⲧⲏⲛ ⲁ ⲗⲁ ⲗⲟ ⲛⲉⲓ ⲁⲛ
 ⲕⲁ ⲧⲁ ⲃⲁ ⲗⲉ ⲧⲱⲛ ⲙⲏ ⲟ ⲙⲟ ⲗⲟ ⲕⲟⲩⲩⲛ ⲧⲱⲛ ⲥⲉ ⲑⲉ
 ⲟⲛ ⲕⲁⲓ ⲁⲛ ⲑⲣⲱ ⲱ ⲡⲟ ⲟⲛ

Στίχ. α΄. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωῒ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε, καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ ἠὺφρανθήμεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθείημεν, ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν εἶδομεν κακά, καὶ ἴδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι, τῷ ἐχθρῷ ἀντιτασσόμεθα, μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ μεθοδείας καὶ ἐνέδρας· ὁ γὰρ ὑπερήφανος κατήργηται, καὶ καταπεπάτηται, τῇ δυνάμει τοῦ ἐν ξύλῳ, προσπαγέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ Σταυρῷ τειχιζόμενοι τῷ ἐχθρῷ
ἀντιτασσόμεθα μὴ δειλιῶντες τὰς αὐτοῦ
μεθοδείας καὶ ἐνέδρας ὁ γὰρ
υπερήφανος κατήργηται καὶ κατα
πεπάτηται τῇ δυνάμει τοῦ ἐν
ξύλῳ προσπαγέντος Χριστοῦ

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον.

Μαρτυρικὸν

Μνήμη Μαρτύρων, ἀγαλλίαμα τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον· ἀθλήσαντες γὰρ διὰ Χριστόν, στεφάνους παρ' αὐτοῦ ἐκομίσαντο, καὶ νῦν ἐν παρρησίᾳ πρεσβεύουσιν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μνήμη Μαρτυρων αγαλλίαμα
 τοις φοβουμενοις τον Κυριον αθλη
 σαντες γαρ δι α Χριστον στεφανους παρ
 αυτου εκομισαντο και νυν εν παρρη
 σι απρεσβευουσιν υπερ των ψυχων η
 μων

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Σταυροθεοτοκίον
 Τριήμερος ἀνέστης...

Ἦ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, ἀνεβόα, θρηνωδοῦσα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου Τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου Ὑψιστε, τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἀναγνώστης: Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς **(ἐκ γ')**

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

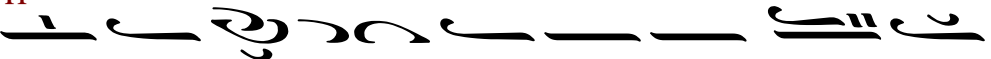
Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἱερεύς: **Ὁ**τι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ἀπολυτίκιον

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος Ἱ Πα

^π_π ^π
^π_π **Κ**ω σον Κυ ρι ε τον λα ον σου **Δ**
⁺
 και ευ λο γη σον **Δ** την κληρο νο μι αν σου
^π_π
^π_π νι κας τοις βα σι λε ευ σι **Δ** κα τα βαρ
^π_π
 βα α ρων δω ρου με νος ^π_π και το σον φυ
^π_π
 λα ατ των **Δ** δι α του Σταυ ρου σου πο λι ι
^π_π
 τε ευ μα ^π_π **Δ**όξα... **Κ**αὶ νῦν...

Τῇ Τετάρτῃ πρωΐ, εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου.

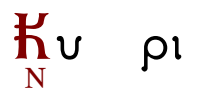
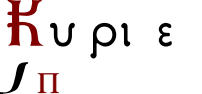
^π_π ^π
^π_π **Δ** **Α**α χραν τε Θε ο το ο κε η εν ου
^π_π
 ρα νοις ευ λο γη με ε νη και ε πι γης δο
^π_π
 ξο λο γου με ε ε νη ^π_π χαι ρε Νυμ φη α νυμ φευ

τ ε ε π
ε ε π

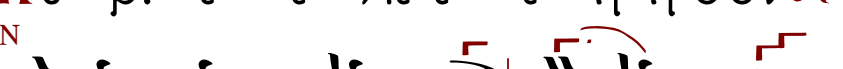
Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

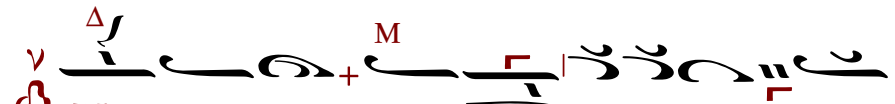
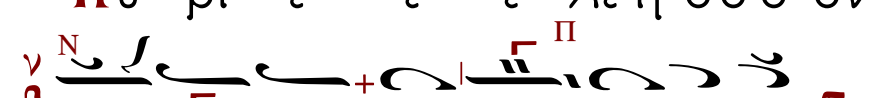
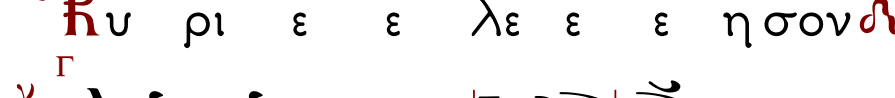
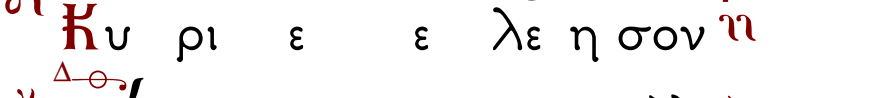
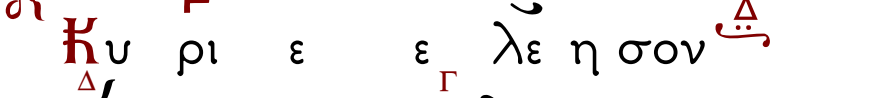
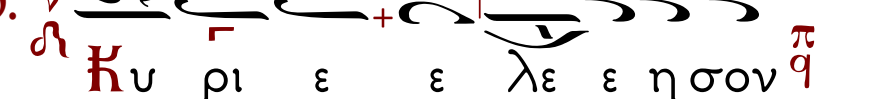
ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἡχος λαῖ Νῆ

1.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
3.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
4.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
5.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
Κυ ρι ε ε λε ε η σον

ETEPA

1.
Κυριε ελεε ηησον
2.
Κυριε ελεε ηησον
3.
Κυριε ελεε ηησον

4.
 Κυ ρι ε ε λε η σο ο ον
5.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
8.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
9.
 Κυ ρι ε ε λε η σον
10.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12.
 Κοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνο Α΄

Ἦχος Ψ Δι

μη ην

Σπχ. α' για θον το ε ζο μο λο

γει σθαι τω Κυ ρι ω και ψαλ λειν τω ο

νο μα τι σου Υ ψιστε

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Σπχ. β' Του α να γ γε λειν τω πρω ι

το ε λε ος σου και την α λη θει αν

σου κα τα νυ κτα

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

2. ⁺ σω σον η μας ^{6.}
 τερ

Σπχ. γ' **Ο** τὶ εὐφρανὰς με Κυρίε

+ εν τοις ποιημασι σου και εν τοις ερ

γοις των χει ρων σου α γαλ λι α σομαι

[illegible]

Σπχ. δ^ν **Ο** τ ι ε υ θ υ ς κ υ ρ ι ο ς ο Θ ε

ος η μων και ουκ εστιν α δι κι α

εν αυτω

$\bar{x} \rightarrow \text{Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτοκου Σω}$

 +

Δόξα Πατρὶ...**Κ**αὶ νῦν...

Το τελευταίον.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο
τοῦ οὐκοῦ Σωτὴρ σῶσον ἡμᾶς

Ἀντίφωνο Β΄

Ἦχος Δι΄

Ἄ μὴ ἡν

Σπχ. α' Ο Κυριος ε βασιλευ

σεν ευπρεπει αν ε νε δυ σα το ε

νε δυ σα το Κυριος δυ να μιν και

πε ρι ε ζω σα το

Πρεσβειαις των α γιων σου σωσον η

μας Κυρι ε

Σπχ. β' **Κ**αι γαρ ε στε ρε ω σε την

οι ου με νην η τις ου σα λευ θη σε

ταί

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυ ρι ε ^{6.}

$\Sigma\pi\chi.\gamma'$

$\frac{\chi}{6} \text{---} \text{---} + \text{---} \text{---} \text{---}$

Θ αυ μα στοι οι με τε ω ρι

 σμοι της θα λασσης θαυμα στος εν υ ψη

λοις ο ^χ Κυ ρι ος

Πρεσβειαις των αγιων σου σωσον η

μας Κυ ρι ε ^{6.}

Σπχ. δ^ν $\overset{\gamma}{\underset{6}{\curvearrowright}} \overset{\gamma}{\text{Τ}} \alpha \mu \alpha \rho \overset{\Delta}{\text{τ}} \upsilon \rho \iota \alpha \sigma \upsilon \epsilon \pi \iota$

στω θη σαν σφοδρα τω οι κω σου πρε πει
α γι α σμα Κυ ρι ε εις μα κρο τη
τα ημερων

Πρε σβει αις των α γιων σου σω σον η
μας Κυ ρι ε

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι
ω Πνευ μα τι

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
των αι αι ω νων Α μην

Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων

και κα τα δε ζα με νος δι α την η
 με τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη
 ναι εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α
 ει παρ θε νου Μα ρι ας α τρε επτως ε
 αν θρωπη σας σταυρω θεις τε Χρι στε ο Θε
 ος θα να ατωω θα να τον πα τη σας ει
 εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν δο ζα
 λο ο με νος τω Πα τρι και τω Α γι ω Πνευ
 μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνο Γ'
Ἦχος Δι

Σπχ. α' Δευ τε α γαλ λι α σω με θα
τω Κυ ρι ω α λα λα ζω μεν τω Θε ω
τω Σω τη ρι ημων

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου
εν Α γι οis θαυ μα στος ψαλ λον τας Σοι
αλ λη λου ι α

Σπχ. β' Προ φθα σω μεν το προ σω πον αυ
του εν ε ζο μο λο γη σει και εν ψαλ
μοις α λα λα ζω μεν αυ τω

 Ω σον η μα ας Υι ε Θε ου

εν Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι

αλ λη λου ι α

Σπχ. γ' ^χ ^Δ **Ο** τι Θε ος με γας Κυ ρι ος

και βα σι λευς με γας ε πι πα σαν την

γην

^Δ **Ε**ω σον η μα ας Υι ε Θε ου ^Δ ο εν

Α γι οis θαν μα στος ψαλ λον τας Σοι αλ λη

λου ι α α α α

Εἰσοδικό

Δευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ σπε σω
μεν Χρι στω ὦ σον η μα ας Υι ε Θε ου
ο εν Α γι οis θ αυ μα στος ψα λλον τας
Σοι α λ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον τοῦ Σταυροῦ

Ἦχος $\frac{4}{\eta}$ Πα

χ π η Π ω σ ν κ υ ρ ι ϵ τ ν λ α ν σ ν Δ
 και ϵ υ λ $\omicron$ γ η σ ν Δ τ η ν κ λ η ρ ν $\omicron$ μ ι α ν σ ν
 π η ν ι κ α ς τ $\omicron$ ι ς β α ς ι λ ϵ ϵ υ ς Δ κ α τ α β α ρ
 β α α ρ ω ν δ ω ρ ν μ ϵ ν $\omicron$ ς π η κ α ι τ $\omicron$ σ ν ϕ ν
 λ α α τ τ ω ν Δ δ ι α τ $\omicron$ ν σ τ α υ ρ ν σ ν ρ $\omicron$ λ ι ι
 τ ϵ ϵ ν μ α π η

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον. Ὦχος δ΄.

Τῇ Τετάρτῃ τοῦ Σταυροῦ

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός, εὐφρανόν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ.

ἤχος ἁ δὲ Δι

^πχ ^Μ ^Δ
^Δ 0 υ ψω θει εις ε εν τω Σταυ ρω εκου σι
^Δ ως τη ε πω νυ υ μω ω σου και νη πο λι τει
^Δ α τους οικ τιρ μους σου δω ρη σε Χρι στε ο
^Δ Θε ος ^Δ ευ φρα νον εν τη δυ να μει σου ^Δ
^Δ τους πι στους Βα σι λεις η μων ^Δ νι κας χο ρη
^Δ γων αυ τοις ^Δ κα τα των πο λε μι ων ⁶ την συμ

μα χι αν ε χοι εν την σην ο πλον ει
ρη η νης α ητ τη τον τρο ο παι ο
ο ον

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΗ , ΕΒΔΟΜΑΙΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος γ΄

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα **3:11-18, 4:1-6**

Ἀδελφοί, μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρόν; Μὴ δύναται, ἄδελφοί μου, συκῇ ἐλαίας ποιῆσαι ἢ ἄμπελος σῦκα; οὕτως οὐδεμία πηγὴ ἄλυκὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ ἐπιστήμων ἐν ὑμῖν; δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστροφῆς τὰ ἔργα αὐτοῦ ἐν πραΰτητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον πικρὸν ἔχετε καὶ ἐριθείαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κατακαυχᾶσθε καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ ἔστιν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγειος, ψυχικὴ, δαιμονιώδης. Ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἄνωθεν σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστιν, ἔπειτα

εἰρηνική, ἐπιεικής, εὐπειθής, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν, ἀδιάκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιοσύνης ἐν εἰρήνῃ σπείρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Πόθεν πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν ἡδονῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν; Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε, καὶ οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς· αἰτεῖτε καὶ οὐ λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες! Οὐκ οἶδατε ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου ἔχθρα τοῦ Θεοῦ ἐστίν; Ὃς ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς τοῦ Θεοῦ καθίσταται. Ἡ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ γραφὴ λέγει· Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα ὃ κατώκησεν ἐν ἡμῖν; μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει· ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Ἀλληλούϊα Ἦχος πλ. δ΄

Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.

Ἦχος λ̣η̣ Πά̣

π̣^Π
 α̣ **Κ**υ ρι ε ε λε η σον π̣

π̣
 α̣ **Κ**υ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣
 α̣ **Κ**υ ρι ε ε ε λε η σον π̣

π̣
 α̣ **Θ**οι Κυ ρι ε π̣

π̣
 α̣ **Α** μη η η η ην χ̣η̣

χ̣η̣
 η̣ **Κ**αι τω πνευματι ι ι ι ι σγ π̣

π̣
 α̣ **Θ**οι οιοιοι οι Κυ ρι ε π̣ Ἔτερον.

π̣
 α̣ **Θ**οι Κυ ρι ε π̣ ε ε ε ε ε π̣

π̣
 α̣ **Α** α̣ α̣ μην π̣

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
Ἄγιασθήτω τὸ ὄνομά σου,
Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου,
Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
Ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
 δὸς ἡμῖν σήμερον,
Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
Ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΕΙΣ ΑΓΙΟΣ

Ἦχος λ̣̣̣̣̣̣ Πα Ἐναρμόνιος

Π **Ε**ι ει εις Α γι ος **Π** ει ει εις Κυ υ ρι
 ι **Ι** ος **Ι** η σους Χρι στος **Χ** εις δο ξαν Θε
 ου Πατρος α μην **Π**

Ἦχος Γ'τος

 ει ει ει ει εις Α α α α
 γι ι ι ος ει ει ει ει εις
 Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ος Ι η σους
 Χρι ι στος εις δο ο ο ζαν Θε ου Πα τρος
 Α α μην

^ᾠΗχος λή Πα^π α α νες Α α α φες Συγ
χω ω ρησον Ο Θε ε ε ος Τα Πα
ρα α πτωω μα α τα Η μων Τα
Ε κου ου σι ι ι α τα α κου ου
ου σι ι ι α τα εν γνωω ω σει και τα εν
α γνοι οι οι οι οι οι οι οι α τα α εν
νυ υ κτι και ε ε εν η η με ε ε ε
ρα τα κα τανουν και δι α ανοιοιαν τα
παν τα η μιν συγχω ω ω ρησον ως
α γα θο ος και αι αι φι λα α α α
αν θρω ω ω πο ο ο ος

Χριστέ το φῶς τό ἀληθινόν.

Ἰσχυρός λαὸς Παῖς

The image shows a musical score for the Greek phrase "Χριστέ ε φως το αληθινον το". The notation is written on a single staff with a treble clef. The key signature has one sharp (F#). The melody consists of several measures, each containing different combinations of quarter, eighth, and sixteenth notes, along with rests. The lyrics are placed below the staff, aligned with the corresponding notes.

φω τι ζον και α γι α α α α α α ζο

ον παν τα ανθρωπον ερχοοομε

ἡ δὲ ἐκείνη ἡμέρα
 von ei eis to on ko o o o o o o

 σ μ ο η τ ω ε φ' η η

μα ας το φω ω ως του ου προ ο σω ω ω

Που ου ου ου σου

ω με ε θα φως το ο α προ ο ο ο

ο σι ι ι τον και κα τε ευ ου υ υ

υ νο ον τα δι α βη η μα τα α

η μω ω ων ^Δ προς ερ γα σι ι ι αν τω
 ω ω ων ε εν το ο ο λω ω ων σου ^π
 πρε σβει ει αις της πα να χρα αν του ου ου
 σου ου Μη η η τρος ^π και πα αν τω ων
 σου ου των Α γι ω ω ωνα μην ^Δ

Κοινωνικόν

Ἦχος Ἱ Πα

^λ ^π
^π ⁹ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π ⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ^π ⁹ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μ αι ^π ⁹ Α λ λ η λ ο υ ο υ ι ι ι ι α
 α α α ^π ⁹

Σπῖχος. ^π ⁹ Ε πι σ τε υ σα δι ο ε λα α
 λ η σα ^π ⁹ ε γ ω δε ε τα πει νω θ η ν σ φ ο δ ρ α ^π ⁹
^π ⁹ Π ο τ η ρ ι ι ο ν σ ω τ η ρ ι ι ο υ ο υ λ η
 η ψ ο ο ο μ αι ^π ⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρ ι ι ο υ ^π ⁹ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο ο

μαῖ ^πᾠ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^πᾠ

Σπῖχος. ^Π ^πᾠ Τῖ αν τα πο δω σω τω Κυ ρι

ι ω ^Δ πε ρι πα αν των ^πᾠ ων αν τα πε δω κε

μει ^πᾠ

^Π ^πᾠ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πᾠ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^πᾠ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαῖ ^πᾠ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^πᾠ

Σπῖχος. ^Π ^πᾠ Τας ευ χας μου τω Κυ ρι ω

α πο δω ω σω ^Δ ε ναν τι ον παν το ος

του λα ου α αυ του ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π

Σπύχος. ^π (Ω) Κυ ρι ε ε γω δου λος σος ^π ε

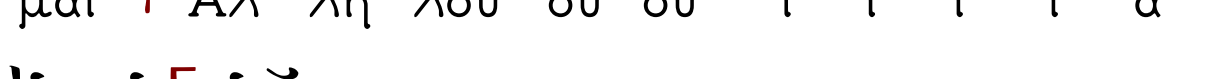
γω ω δου ου λος σος και υι ο ος της παι δι

σκη ης σου ^π δι ερ ρη ζας τους δε σμους μου ^π

^π Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

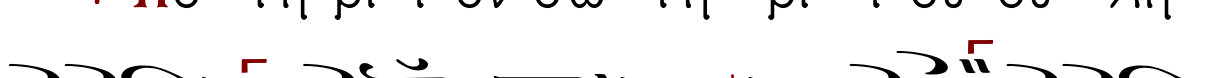
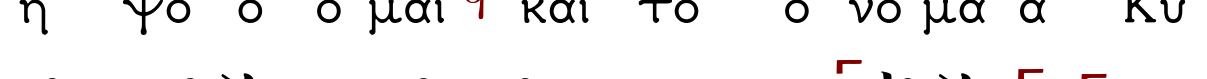
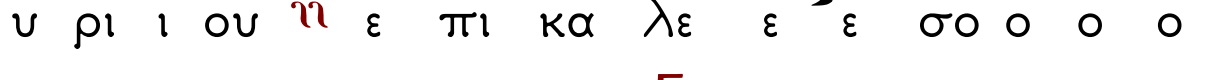
 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

 α α α ^π

Στίχος.

^π **Ε** πι στρε ψον ψυ χη μου εις την

 α να παυ σιν σου ^π ο τι Κυ ρι ος ευ ηρ

 γε τη σε σε ^π

^π **Π**ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

 η ψο ο ο μαι ^π και το ο νο μα α Κυ

 υ ρι ι ου ^η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

 μαι ^π Αλ λη λου ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπύχος.

^π9 Θ λε η μων ο Κυ ρι ος και

δι και ος ^π9 και ο Θε ος η μων ε λε

ει ^π9

^π9 Π ο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^π9 και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^π9 ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαι ^π9 Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α

α α α ^π9

Σπύχος.

^π9 Θ υ α ρε στη σω ε νω πι ον Κυ

ρι ου ^π9 εν χω ρα ζωων των ^π9

Π
 π⁹ Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι π⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο
 μαι π⁹ Αλ λη λου ου ου ι ι ι ι α
 α α α π⁹

Σπίλος. π⁹ **Θ** οι θυ σω π⁹ θυ σι ι ι αν αι νε
 σε ως π⁹ και εν ο νο μα τι Κυ ρι ου ε πι κα
 λε σο μαι π⁹

Π
 π⁹ Π ο τη ρι ι ο ν σω τη ρι ι ου ου λη
 η ψο ο ο μαι π⁹ και το ο νο μα α Κυ
 υ ρι ι ου η ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαῖ ^πᾠ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α
 α α α ^πᾠ

Σπῆχος.

^πᾠ Γας ευ χας μου τω Κυ ρι ω α
 πο δω σω ^πᾠ ε ναν τι ον παντος του λα ου
 αυ του ^πᾠ εν αυ λαις οι κου Κυ ρι ου ^πᾠ εν
 με ε σω σου Ι ε ρου σα λημ ^πᾠ

^πᾠ Πο τη ρι ι ον σω τη ρι ι ου ου λη

η ψο ο ο μαι ^πᾠ και το ο νο μα α Κυ

υ ρι ι ου ^πᾠ ε πι κα λε ε ε σο ο ο ο

μαῖ ^πᾠ Αλ λη λου οὐ ου ι ι ι ι α

α α α ^πᾠ

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν

Ἦχος Δι

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν ἐλα
βομεν Πνευμα επουραανιον ευρομεν
πιστιν ἀληθην ἀδιαιρετον Τρι
αδα προσκυνουουσιντες αὐτη γαρ
ἡ ἡμας εσωσε ε ε ε ε εν

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος Δι Ἄμην ἀμην ἀμην εἰς ἀ
φεσιν ἀμαρτιων καὶ εἰς ζωην αι
ωνων

Πληρωθητω το στομα ἡμων

αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ^{6.} ο πως υ μνη
 σω μεν την δο ο ζαν σου ^{Δ.} ο τι η ζι ω
 σας η μας ^{Δ.} των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων ^{6.} τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^{Δ.} ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου ^{6.}
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α ^{Δ.}

Εἶη τό ὄνομα...

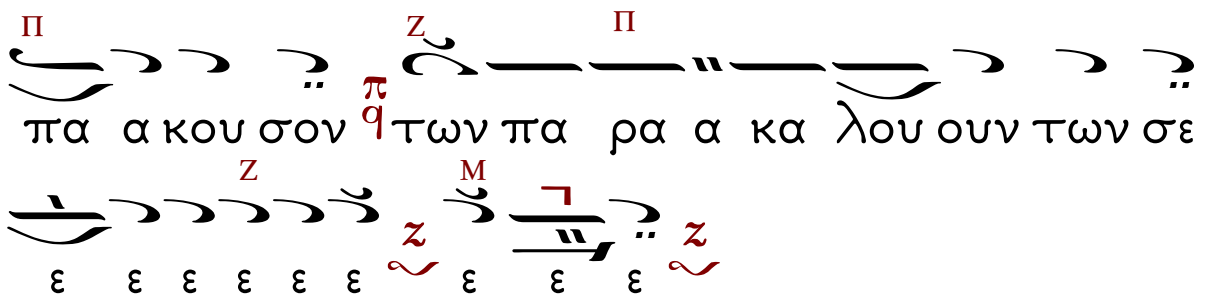
Ἦχος Δι

Ἀ α μην Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος (Δίς)
Το ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τόν Εὐλογοῦντα...

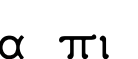
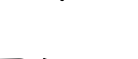
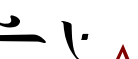
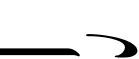
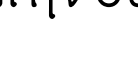
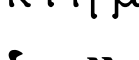
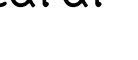
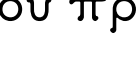
Τον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζον τα η μας Κυ ρι ε φυ λατ τε
ει ει εις πολ λα ε ε τη η η

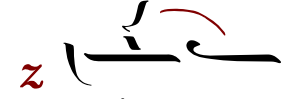
Ἦχος Βαρύς Ζω
με Πά να γι ι α Δε
ε σποι να υ πο την σκε ε επην σου παν τες
οι δου ου λοι οι σου τρε ε χο μεν και πα ρα
κα λου ου μεν σε ε ε οι οι α να α ζι οι
προ φθα στον και λυ τρω σε η μας α πο πα
σης πε ρι στα α σε ως και α πο θα α να τον τον
ε ξα αφνι κο ο ον και αι πα νο ο λε θρον
οι δα μεν ο ο τι δυ υ νασαι παν τα ο σα
αν θε ε ε λει εις και βου ου λεσαι Δε ε σποι
να α του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα σι ι
α των πιστων Κε χα ρι τω με ε νη η ε

Θεοτοκία εἰς ἤχον Βαρύν
Μή καταπιστεύσεις με

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ἡ ε
 Μη η κα τα α πι στε ευ σης με αν

 θρω πι νη προ ο στα σι α Πα να γι α δε

 ε σ ποι να α α α λ λα δε ζ αι δε ε η σι ι ι ν

 του ι κε ε του σου θ λι ψ ις γ αρ ε ε

 ε χει με φ ε ε ε ε ε ε ρ ει ν ου

 δυ να μ αι
 τ ω ν δ αι μο ν ω ν τα το ξε ευ μα

 τα σ κε π η ν ου κε εκ τη μ αι αι αι ου ου δε

 που ου προ σ φυ υ υ γ ω ο α α θ λι ος

 παν το θ εν πο λε μου ου με νος και πα ρ α

—
μυ θι ι ι αν ουκ εχω πληην σου Δε ε

σποι να του κο ο ο σμου ελ πεις και προ στα

σι ι α των πιστων μη μου πα ρι ι δης

την δε ε η σι ι ιν το ο συμ φε ερον ποι η η

σον

Μεταβολή τῶν θλιβομένων

Ἦχος Βαρύς Ζω

 ^z ^{z³}

 Με τα βο λη των θλι ι βο με ε

νων α πα λλα γη των α σθε νου ου ουν τω

ων υ πα αρχου σα Θε ο το ο κε Παρ θε

ε νε σω ζε πο ο λιν και λα ον των

πο λε μου με ενων η η ει ρη νη των

χει μα ζο με νων η γα λη η νη η μο

ο νη προ στα σι α τω ων πι στω ω ω ω ω

ω ω ων

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἰεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἀγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.